



Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

T:

659.1

Hely

Idő

"1912"

Személy

Helyszám

Szerző

Cím A főváros hirdető vállalata.

Forrás: Budapesti Hirlap

Bp.

1912 X/1

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

FŐVÁROSI ÜGYEK.

— A főváros hirdető vállalata. A főváros tudvalevően monopolizálta az utcai hirdetés jogát és maga akar hasznot húzni abból a körülményből, hogy egész sereg üzleti vállalkozás kénytelen minél több helyen és a legváltozatosabb formában a közönség elé lépni, hogy az utca járókelei valóság-gal kénytelenek legyenek az illető vállalatról tudomást szerezni. A vállalatoknak ez valósággal életér-deke, mert a roppant versenyben az elevenebb, moz-gékonyabb és hangosabb diadalmaskodik. Annak pedig, hogy egy vállalat életjelet adjon magáról, az utcai hirdetés a legkitünőbb eszköze. Hogy ezt az eszközt a főváros a maga részére kamatoztatja, hogy az utcai hirdetésnek, azt mondhatni, a kényszerére adót vet ki, az ellen nem lehet kifogást tenni. Am igen lényeges körülmény, hogy a főváros csak odáig menjen el az utcai hirdetés megadóztatásában, a meddig a kereskedelem szabad mozgékonyosságát nem veszedelmezteti. Eddig nem is tette. A megszapori-tott utcai hirdetésoszlopokon a területegységre eső dijszabás olcsónak, sőt tulságosan is olcsónak mond-ható. A ki a hirdetésoszlopokon hirdet, azt olyan áron teheti, a mivel semmiféle más hirdető mód nem versenyezhet. És ez az olcsóság az egész főváros területén tombol, tekintet nélkül arra a lényeges kö-rülményre, hogy az illető hirdető oszlop a város

melyik részén áll? Pedig a logikus az volna, ha a külső területen meghagynák az olcsó dijszabást, el-lenben lényegesen emelnék a hirdetés árát a nagy-forgalmu utcákon, a hol a vásárló közönség sere-gestül szokott megfordulni. Mert az mégis csak aránytalan, hogy a Kossuth Lajos-utcán és a Koro-naherceg-utcán álló hirdető oszlopon ugyanannyiért lehessen hirdetni, mint Óbudán vagy a Hungária-köruton. Hogy ma mégis ez a helyzet, az a főváros hirdető vállalatának szervezetlen voltára vall. Ilyen körülmény okozhatja, hogy a hirdető vállalat évi jövedelme nem egészen kielégítő, s a nagyobb appa-rátus és a külön tisztviselői kar szervezése mellett sem hajt annyit, mint akkor hajtott, midőn még magánvállalat volt. A jövedelem fokozására most ugy igyekeznek, hogy az utcai reklámnak valamen-nyi lehetőségét el fogják fokozatosan zárni a kö-zönség elől. Már ma is az a helyzet, hogy a hirdető vállalat adót ró ki az utcán járó mozgó reklámokra, reklámkocsira, reklámcédula-osztogatásra, stb. De a hirdető vállalat élelmessége és találékonyága ebben még nem merül ki, ugyanakkor, midőn a hirdető vállalat városításának a közönség érdeke volt a jel-szava. Az utcai hirdetésből eredő jövedelmet a fő-város hirdető vállalatának a vezetősége most ugy óhajtja fokozni, hogy a monopólium körét a *világító reklámokra, az utcaajtók hirdetéseire* s utóbb talán még a *cégtáblákra* is ki szeretné terjeszteni. Ez a terv, ha megvalósulna, egy szempontból számíthatna

szimpatiára: üdvös *cenzura alá vetné* végre mindazt a sok rettentő szövegű, magyartalan hirdetést, a mi ma Budapest utcáit előzönli. Másrészt azonban a hirdető vállalat terve joggal fog ellenzésre találni, mert a hirdető-vállalat jövedelmezővé tételének ezt a végső módját a helyes gazdálkodás és az arányos és egyenlő dijszabás már a mai üzletvitel keretében is fölöslegessé bírja tenni. A fővárosnak tehát nem szabad a magántevékenység akciószabadságát, a mi a kereskedelemnek fő életereje, az utcai reklám el-fojtásával az eddiginél is jobban korlátozni. A tör-vényhatósági bizottság az érvényben levő hirdetési dijszabást tudvalevően 1916 január 1-ig hosszabbí-totta meg, s ezt a döntést most hagyta jóvá a belügy-miniszter. Ha ez azt jelentené, hogy a mai dijszabás még három évig marad változatlanul, de a hirdető-vállalat közben *más módokat* fog keresni, hogy a fővárosi kereskedelem reklámszükségletét kiaknázza és megadóztassa, még olyan téren is, a hol a beavat-kozás a hatóság jogkörének a túltengését jelenti, akkor a szentesítésnek nem lehetne örvendeni. Annál kevésbbé, mert a hirdetővállalat jövedelmezővé té-

BUDAPESTI HIRLAP (231. sz.)

telét helyes kereskedelmi szellemmel más uton is el lehet érni. A miniszter különben mai döntésével egyidejűen arra utasítja a fővárost, hogy a hirdető-vállalat szervezésének kérdését 1913 december vé-géig okvetetlenül intézze el.